

til en Lov som den foreliggende, thi vel er det i Betænkningen idtalt, at der ikke er nogen særdeles Trang dertil, men deri ligger dog en Anerkjendelse af, at der er nogen Trang. Jeg for mit Bedkommende finder, at der er Trang til en saadan Lov, og deri have ogsaa de Autoriteter, med hvilke der har været brevsverlet om denne Sag, været enige; kun et Par enkelte have yttret, at der vel ikke var nogen stor Trang tilstede, men at Loven dog i ethvert Tilfælde var ønskelig. Mig forekommer det imidlertid, som sagt, at der er Trang til Loven, og det, om ikke af nogen anden Grund, fordi der derved kan komme en Genhed ind i Behandlingen af disse Sager, som ikke hidtil har været tilstede, og det navnlig kan forebygges, at man ved Overtrædelser af den her omhandlede Natur anvender Analogier fra Love, der aldeles ingen Anvendelse have paa slige Forseelser — hvorved jeg navnlig sigter til Anvendelsen af Analogien fra Lovens 6—20—2 og 3, som i enkelte af disse Tilfælde har været anvendt. Hertil kommer, at Domstolene hidtil have vilst en vis Ungstellighed ved at belægge denne Forseelse med Straf, paa Grund af, at den har været ulovbestemt; ved at gøre den til en lovbestemt Forseelse vækkes og skjæmpes desuden Bedkommendes Opmærksomhed for det Utilladelige og Strafbare i Handlinger som de omhandlede. Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at gaae over til de af det ærede Udvalg foreslaaede Forandringer. Udvalget yttret, at det har fundet Betænknelighed ved at bruge Ordet „Dyrplageri“ i selve Lovens Context og foretrukket, kun at characterisere de Mishandlinger af Dyr, der skulle være strafbare. Udvalget har i saa Henseende yttret, at selve Ordet „Dyrplageri“ syntes, efter den Plads, det indtog strax i Begyndelsen af Lovudkastets Text, ved sin blotte Ordlyd altfor meget at lede til en Fastholden af Forestillingen af en Plage for Dyret, som Hovedpunkt for Betragtningen, og derved ligesom at paa vise Dyret som Personlighed. Denne sidste Bemærkning forekommer mig noget besynderlig, men den stemmer jo forøvrigt med den Udtalelse, som ved første Behandling fandt Sted fra den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts

2den Valgkreds (Grundtvig). Jeg har dog ikke nogen Frygt for, at der, selv om Ordet „Dyrplageri“ uden nogen nærmere Betegnelse blev staaende i Texten, skulde opstaae nogen Tvivl om Betydningen; thi ligesom Ordet Dyrplageri allerede har Hjemstedet i Loven, saaledes er det ogsaa optaget i Befolkningens Bevidsthed. Jeg er overbevist om, at Enhver meget godt veed, hvad der forstaaes ved Dyrplageri, og ligesaagodt forstaaer at definere og betegne dette Begreb, som at betegne, hvad der menes med Tyveri, Røveri og endmere med Falsk, som er et meget vanskeligt juridisk Begreb. Der kan altsaa ingen Tvivl være om, hvad der forstaaes ved Dyrplageri; men det kunde vel være et Spørgsmaal, om der ikke var Anledning til nærmere at betegne og begrænde det. I den Henseende kunde man, som jeg allerede tidligere har bemærket, tænke sig 2 Veie, der kunde gaaes. Tænkte man sig nemlig, at Politivirgighederne og Domstolene ikke vare meget for at drage Bedkommende til Ansvar for Handlinger, der kunde betegnes med Navnet Dyrplageri, saa kunde man forebygge dette ved i Loven at optage en saadan Betegnelse af Begrebet som den, jeg oprindelig havde tænkt at faae optaget i Loven, men som ikke fik Plads der, og som gik ud paa, at der efter Ordet Dyrplageri skulde staae: „ved at overanstreng eller sulte et Dyr eller ved at tilføie det unødvendige Lidelser.“ Derved havde jeg tænkt at betegne Dyrplageriet i dets ringere Grader og i dets finere Nuancer. Gaaer man derimod ud fra, at Domstolene ville være for tilbøielige til at tage sig af saadanne Sager, saa kunde man gaae den Veie, man er gaaet ved den Tilføining, som Loven erholdt i Landssthinget, hvorved man har givet ligesom en Antydning af, at det kun er de grovere Arter af denne Forseelse, der i Særdeleshed skulle forfølges og belægges med Straf; men denne Tilføining udelukkede dog ikke „Dyrplageri“ i ringere Grader, hvilket sees af Ordet „navnlig“ og blev ogsaa erkjendt under Forhandlingerne i Landssthinget. Jeg har vel nogen Tvivl om, hvorvidt det ærede Udvalgs Forslag udelukker de ringere Grader af Dyrplageri, men jeg troer dog ikke, de ere udelukkede, som jeg antager paa Grund af en Ytring, der